

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság
a Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd:)
által képviselt **Lombard Lizing Zrt.** (6722 Szeged, Tisza Lajos krt. 85-87.) felperesnek,
a Csuka és Vámos Ügyvédi Társulás (7400 Kaposvár, Bajcsy-Zsigmond utca 25.) által képviselt
() I. rendű alperes,
() a II. rendű alperes ellen kölcsöntartozás iránt indított
perében a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2020. augusztus 27. napján kelt **12.P. 86.477/2020/10.**
számú ítéletével szemben a felperes által 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán
meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú bíróság kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek egyetemlegesen 145. 000 (száznegyvenötezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

- [1] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek egyetemlegesen 290.000 forint perköltséget.
- [2] A felperes a fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását, és a keresetnek történő helyt adást, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság per újabb tárgyalására és új határozat hozatalára utasítását, alperesek perköltségben való marasztalását kérte.
- [3] Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékokból és a felperes nyilatkozataiból téves jogkövetkeztetést vont le. A felperesi álláspont szerint a szükséges tájékoztatás megtörtént, az elsőfokú eljárás során benyújtott beadványaiban kifejtette mind a tájékoztatás megfelelőségéről, mind az Üzletszabályzatról az álláspontját. A rendelkezésre álló

iratok és az alperes teljes bizonyító erejű magánokiratban tett nyilatkozataiból megállapítható lett volna az árfolyamkockázatról való tájékoztatás megfelelősége. Az a körülmény, hogy illetve , mint igazgatósági tagok nem adtak tájékoztatást ez nem jelenti azt, hogy egyébként az autókereskedésben az I. rendű és a II. rendű alperesek ne kaptak volna tájékoztatást. Az elsőfokú bíróság nem tártá fel kellőképpen a tényállást, mivel szükséges lett volna legalább az I. rendű alperest meghallgatni. Érthetetlen, hogy az elsőfokú bíróság miért nem fogadta be a felperes másodlagos, eshetőleges kereseti kérelmét. A felperes egyértelműen leírta, hogy benyújtásának indoka a nem egységes bírósági gyakorlat és az új Pp. sajátos jogalkalmazásában keresendő. A másodlagos, eshetőleges kereseti kérelme kizárólag arra az esetre került előterjesztésre, ha bizonyítást nyerne, hogy az árfolyamkockázatról való tájékoztatás esetleg nem volt megfelelő ezért az érvénytelenség jogkövetkezményei alkalmazásának lenne helye. Életszerűtlennek tartja az elsőfokú bíróság e tekintetben további indokolásra irányuló felhívását, majd a másodlagos kereseti kérelem elutasítását. Az elsőfokú bíróság súlyos eljárási hibát vétett a 4. sorszámú végzés meghozatalával, tekintettel arra, hogy a felhívásban „keresetváltoztatásra irányuló kérelemről” beszél holott a perfelvételi időszakban semmi szükség a Pp. 217. § szerinti keresetváltoztatás iránti kérelemre. Ezt követően az elsőfokú bíróság a 7. sorszámú végzésével elutasította a keresetváltoztatás engedélyezése iránti kérelmét, ami valójában soha nem volt keresetváltoztatás engedélyezése iránti kérelem, mivel ugyanezen a napon 7-I. számú végzésével lezárta a perfelvételt. Ettől a ponttól kezdve lehetett volna beszélni a Pp. 217. § szerinti kérelemről. A másodlagos kereseti kérelme minden tekintetben megfelel a Pp. 173. §-a szerinti keresethalmazattal szemben meghatározott követelményeknek. Ennek ellenére az elsőfokú bíróság nem bírálta el a másodlagos kereseti kérelmét, eljárási hibát vétve kötelezte a felperest a Pp. 217. § szerinti keresetváltoztatás iránti kérelemre.

- [4] Az alperesek a fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és felperes perköltségben való marasztalását kérték.
- [5] Arra hivatkoztak, hogy a felperes fellebbezése az elsődleges kereseti kérelem tekintetében szükséztavú, A felperes pusztán általánosságokat ad elő, konkrét kifogások hiányában, arra utaltak, hogy az elsőfokú bíróság ítélete e tekintetben helyes. Kiemelték a Civilisztikai Kollégiumvezetők 2015. november 9.-10. napján a Magyar Igazságügyi Akadémián tartott országos értekezletéről készült Emlékeztető I. pontjában foglaltakat, valamint a Konzultációs Testület 2016. szeptember 28. napján tartott üléséről készült Emlékeztető IV/2. pontjában rögzítetteket, ismertették az Európai Unió Bírósága C-51/17. számú ítéletének rövid összefoglalását. Az árfolyamkockázattal kapcsolatban fenntartották, hogy az árfolyamkockázat a szerződés lényeges eleme, a főszolgáltatás körébe tartozó szerződéses rendelkezés. A felperes lényeges szerződéses feltételt akart az Üzletszabályzatban a szerződés részévé tenni. Még az Üzletszabályzat elején található fogalom meghatározásokban sem található a Kúria, illetve az EUB döntésnek megfelelően árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztató, azokból még csak ki sem következethető. Az Üzletszabályzatban foglalt tájékoztatás nem felel meg a Kúria 2/2014.PJE határozatában, az Európai Unió bírósága C-51/17 számú ítéletében, illetve a 93/13/EGK irányelvében a fogyasztó kockázatról történő tájékoztatása vonatkozásában meghatározott követelményeknek. Utaltak az Európai Unió Bírósága C-51/17. számú ítélet 75. pontjára. Az üzletszabályzat definícióival a felperes az irányadó követelményeknek nem tett eleget, abból az alperesek számára nem volt világos és érthető, hogy az árfolyamváltozás a fizetési kötelezettségeikre miként gyakorol hatást. Tekintettel arra, hogy az

árfolyamkockázat viselésére vonatkozó rendelkezése a szerződéses főszolgáltatás körébe tartozik, annak lényegi eleme ennek tisztességtelensége a szerződés egészének érvénytelenségét eredményezi. határozott alperesi álláspont szerint a perbeli kölcsönszerződés érvénytelen, így az elsőfokú bíróság helytállóan döntött, hogy az érvénytelen szerződésre jogot alapítani és teljesítést követelni nem lehet.

- [6] A felperes „súlyos eljárási hibát” vélelmező előadása alaptalan. Az elsőfokú bíróság 4. sorszámú végzésében egyértelműen és pontosan megjelölte a Pp. perfelvételi szakra vonatkozó előírásait és nincs szó arról, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 215-217. §-ai szerint utasította vissza a felperes kérelmét. Az elutasítás oka az volt, hogy a felperes keresetváltoztatása nem felelt meg a Pp. 185. § (2) bekezdésében foglaltaknak, az nem tartalmazta az érvényesíteni kívánt jog alapjául szolgáló tények előadását, a tények és kérelem közti összefüggésre vonatkozó jogi érvelést. A felperes a kereseti kérelmében nem tett tényelőadást arra vonatkozóan, hogy a szerződés érvénytelenségét akár eshetőlegesen is milyen tényekre alapítja és ebből az alkalmazni kért jogkövetkezmény miként vezethető le, sőt a felperes ettől eltérően, a szerződés érvényességét hangsúlyozta folyamatosan. Az elsőfokú bíróság felhívta a felperest a hiányok pótlására de a felperes ezt nem pótolta. Utalt a Fővárosi Törvényszék internetes honlapján található tájékoztatóra.
- [7] A felperes fellebbezése nem alapos.
- [8] A másodfokú bíróság a Pp. 381. §-ában szabályozott mérlegelhető, az ügy érdemi eldöntésére kiható lényeges eljárási szabálysértés miatti hatályon kívül helyezésére nem látott indokot.
- [9] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének érdemi felülbírálta során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a per eldöntése szempontjából releváns bizonyítást lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg, arra alapított érdemi döntése megfelel a helyesen megjelölt és alkalmazott jogszabályoknak, és annak kifejtett indokaival teljes mértékben egyetértett.
- [10] Az elsőfokú bíróság a kereset és az ellenkérelem keretei között a rendelkezésére álló okiratokat, és egyéb bizonyítékokat helytállóan, egyenként és összességükben ellentmondásmentesen értékelte. A másodfokú bíróság a fentiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 383. § (2) bekezdése és 386. § (4) bekezdésének alkalmazásával – helyes indokaira utalással – hagyta helyben.
- [11] A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel emeli ki a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság megfelelően állapította meg, hogy a felperes által rögzített árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatás nem felel meg az irányadó jogszabályoknak, a jogegységi határozatokban és az Európai Unió Bírósága döntéseiben foglalt követelményeknek. A felek közötti szerződés egyedi része, valamint az Üzletszabályzat nem tartalmaz olyan rendelkezéseket amelyből megállapítható lenne, hogy az árfolyamváltozás miként következik be és ennek az elszámolásra milyen hatása lesz. Az elsőfokú bíróság a meghallgatott tanúk nyilatkozatait is helytállóan értékelte, és az I. rendű alperes személyes meghallgatását alappal mellőzte, mivel az alperesi nyilatkozat egyértelmű volt abban a körben, hogy az alperesek szóban semmilyen tájékoztatást nem kaptak az árfolyamkockázatról.
- Az elsőfokú bíróság a 4. sorszámú végzésében indokoltan hívta fel a felperest a keresetváltoztatás megnevezésű beadványát követően arra, hogy végzésben foglalt hiányokat pótolja. A másodfokú bíróság tekintettel arra, hogy a felperes a hiánypótlási kötelezettségének nem tett eleget az elsőfokú bíróság 7. sorszámú végzésében kifejtett indokokkal maradéktalanul egyetértett. A fellebbezésben

foglaltakra figyelemmel emeli ki a másodfokú bíróság, hogy a felperesi kérelem nem tartalmazott határozott kereseti kérelmet, az eshetőlegesen előterjesztett kérelme értelmi elbírálása nem volt alkalmas.

- [12] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a köteles megfizetni a pernyertes alperesek részére a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése, és 4/A. § alapján megállapított ügyvédi munkadíjat, azaz 145. 000 forintot, mely 27% áfát tartalmaz, mint másodfokú perköltséget.

Budapest, 2021. január 13.

dr. Szecskóné dr. Kiss Adrienn s.k.	dr. Schöner Nóra Enikő s.k.	dr. Oros Ágnes Katalin s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró